

monosyllabis additis diversa efficiuntur nomina; sunt enim hæc: helmus ulful arduus bertus fredus marus tingus ricus et plurima talia, [quibus] ut diximus additis monosyllabis plurima componuntur hoc modo nomina: Uughelmus Gauzelmus Richelmus Elmulfus Riculfus Siculfus Arnulfus Leothardus Mainhardus Octingus et innumerabilia. Nam et istorum nominum psyllabę¹ prepostere positę multa conficiunt nomina. Quę sic conficiunt nomina ut Frodaldus Ricbertus Bertericus Gauzibertus et innumera quae sic componuntur.

(f. 9^a) Ut si dicas 'de palatio venio imperatoris et imperator mihi fuit locutus', sic plenum habet intellectum, ac si proprium ponas nomen et dicas 'de palatio venio Chluduuuici et Chlouuuuicus mihi fuit locutus'.

(f. 9^a) Dicamus nomen Chlouuuuicus et sit illi proprium quod accepit in babtismo; dicamus Francus et sit illi cognomen appellativum in genere suo cum ceteris; dicamus prudens et sit illi agnomen appellativum accidens intrinsecus.

(f. 11^b) Nam et nos illos homines, qui nobis principantur, seniores vocamus.

(f. 13^a) Haec vero sono feminina et intellectu masculina sunt, et propria multa habemus in usu. Quorum haec sunt exempla: Egica Uictiza Uuabaaga Froila Rimila Blandila et similia.

(f. 14^b) et innumerabilia propria, de quibus sunt haec gentilia²: Egila Gaudila Bonila Surdila et cetera.

(f. 14^b) Masculina et propria ut Scipio Plato Ardo Cato Milo Miro Ruscilo, quod est nomen civitatis³, . . . inuenies et feminina o terminata nomina propria, ut Iuno⁴ Floilo Hicchilo Egilo Emilo inuenies.

(f. 20^a) Genitivus ideo vocatur, quia per eum et genus ostendimus et gentem, ut Lodovicus Karoli filius et Troiane gentis rex, qui et possessivus recte vocatur, quia per eum possessiones monstrantur, ut: Lodovici regis regnum et Lodovici regis palatium et Chlodovici regis fiscus⁵.

(f. 59^a) Nam admirantis multis modis fiunt interiectiones, prohibentis ut 'tutu', sic enim infantibus comminatur.

1) Diese sonderbare Form begegnet auch f. 14^b, in der Ueberschrift f. 17^a 'De neutris monopsyllabis', f. 23^b. 31^a. 32^b. 33^a. 34^a ('sunt aetiam monopsyllabę') und später öfters. Da die Form auch noch in der jungen, von Hagen benutzten Ueberlieferung vorkommt, so ist sie jedenfalls von Smaragd selbst gebraucht worden.

2) 'centilia' Hs. Vgl. f. 23^a die Glosse 'cintil'. 3) Nämlich das alte 'Ruscino'. 4) Aus 'uuno' radiert. 5) 'filius', darüber 'fiscus' Hs.